गाथिनो विश्वामित्रः। इन्द्रः। गायत्री, ११ अनुष्ट्रप्।

वार्त्रेहत्याय शर्वसे पृतनाषाद्याय च।इन्द्र त्वा वर्तयामिस॥ ३.०३७.०१

वार्त्रहत्याय- आवरणनाशनाय। शवसे- बलाय। पृतनाषाह्याय- वृत्रसेनासहनाय। च। इन्द्र-परमेश्वर। त्वा- त्वाम्। आ वर्तयामिस- प्रवर्तयामः॥१॥

अर्वाचीनं सु ते मने उत चक्षुः शतकतो।इन्द्रं कृण्वन्तुं वाघतः॥ ३.०३७.०२

वाघतः- मन्त्रविदः। ते- तव। मनः- चित्तम्। उत- अपि च। चक्षुः। शतकतो- बहुप्रज्ञ। इन्द्र-परमेश्वर। अर्वाचीनम्- अस्मदिभमुखम्। सु- सुष्ठु। कृण्वन्तु- कुर्वन्तु॥२॥

नामनि ते शतकतो विश्वभिर्गीभिरीमहे। इन्द्रभिमातिषाह्ये॥ ३.०३७.०३

शतकतो- प्रभृतप्रज्ञ । ते- तव । नामानि । अभिमातिषाह्ये- अभिमानाभिभवाय । इन्द्र- परमेश्वर । विश्वाभिः- सर्वाभिः । गीर्भिः- वाग्भिः । ईमहे- याचामहे ॥३॥

पुरुष्टुतस्य धार्मभिः श्वातेने महयामसि।इन्द्रस्य चर्षणी्धृतः॥ ३.०३७.०४

पुरुष्टुतस्य- बहुभिः स्तुतस्य। श्रातेन धामभिः- प्रभूतधाम्नः। चर्षणीधृतस्य- जनधारकस्य। इन्द्रस्य- परमेश्वरस्य। महयामसि- स्तुतिं कुर्मः॥४॥

इन्द्रं वृत्राय हन्तवे पुरुद्वतमुपं ब्रुवे।भरेषु वार्जसातये॥ ३.०३७.०५

भरेषु- निव्हिषु । वाजसातये- सम्पल्लब्धये । वृत्राय हन्तवे- आवरणनाशनाय । इन्द्रम्- परमेश्वरम् । उप ब्रुवे- स्तौमि ॥५॥

वाजेषु सासिहर्भेव त्वामीमहे शतकतो।इन्द्रं वृत्राय हन्तवे॥ ३.०३७.०६

शतकतो- बहुप्रज्ञ । इन्द्र- परमेश्वर । वृत्राय हन्तवे- आवरणनाशनाय । वाजेषु- आवरणैर्जीनतेषु युद्धेषु । सासिहः- सहनशीलः । भव । त्वाम्- भवन्तम् । ईमहे- याचामहे ॥६॥

द्युम्नेषु पृत्नाज्ये पृत्सुतूर्षु श्रवस्सु च।इन्द्र साक्ष्वाभिमतिषु॥ ३.०३७.०७

इन्द्र- परमेश्वर । द्युम्नेषु- द्युतिषु । पृतनाज्ये- आवरणैर्जीनतयुद्धे । पृत्सुतूर्षु श्रवःसु-वृत्रगणेभ्यस्तारकसमर्थासु श्रुतिषु । च । अभिमातिषु- अभिमानेषु । साक्ष्व- सहनशीलो भव ॥७॥

शुष्मिन्तमं न ऊतये द्युम्निनं पाहि जागृविम्।इन्द्र सोमं शतकतो॥ ३.०३७.०८

शतकतो- बहुप्रज्ञ । इन्द्र- परमेश्वर । नः- अस्माकम् । ऊतये- रक्षाये । शुष्मिमन्तम्- अतिशयेन बलवन्तम् । सुम्निनम्- सुतिमन्तम् । जागृविम्- जागरणशीलम् । सोमम्- रसम् । पाहि-अनुभव ॥८ ॥

इन्द्रियाणि शतकतो या ते जनेषु पुश्चस्। इन्द्र तानि त आ वृणे॥ ३.०३७.०९

शतकतो- बहुप्रज्ञ । इन्द्र- परमेश्वर । या- यानि । ते- तव । इन्द्रियाणि- ऐश्वर्याणि । पंचसु जनेषु-ब्राह्मणक्षत्रियवैश्यशूद्रनिषादेषु सन्ति । तानि । आ वृणे- सम्भजामि ॥९॥

अगन्निन्द्र श्रवौ बृहद्युम्नं दिधिष्व दुष्टरम्। उत्ते शुष्मं तिरामसि॥ ३.०३७.१०

बृहत्- महती । श्रवः- श्रुतिः । इन्द्र- परमेश्वर । अगन्- त्वां गच्छतु । दुस्तरम्- दुर्जयम् । द्युम्नम्-ज्योतिः । दिधष्व- धारय । ते- तव । शुष्मम्- बलम् । उत्- उत्कृष्टम् । तिरामसि- वर्धयामः ॥१० ॥

अर्वावतौ न आ गह्यथौ शक परावतः।

उ लोको यस्ते अदिव इन्द्रेह तत आ गहि॥ ३.०३७.११

अर्वावतः- समीपतः । अथो- अनन्तरम् । परावतः- दूरतश्च । नः- अस्मान् । शक- शक्तिमन् । आ गहि- आगच्छ । अद्रिवः- गिर्युपलिक्षतजिडशरीरेशनशील । यः । ते- तव । लोकः- परो लोकः । ततः- तस्मात् । इन्द्र- परमेश्वर । इह- अत्र । आ गहि- आगच्छ ॥११ ॥